**SENTINȚĂ**
**în numele Legii**

**07 octombrie 2024** **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător NEGRU Nicolae
Grefieri GARABA Ana și RÎNCĂU Ion
Cu participarea:
Acuzatorului de stat VORONA Diana
Apărătorului CAȘU Alexandru
Inculpatului VULPE Andrei

a examinat în ședință de judecată publică, în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

***Vulpe Andrei*** *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r. Căușeni, căsătorit, are doi copii minori la întreținere, studii primare, nesupus militar, anterior nejudecat, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată: din 31.07.2024 până la 07.10.2024.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Acuzatorul de stat, în cadrul dezbaterilor judiciare a pledat pentru recunoașterea inculpatului Vulpe Andrei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 180 de ore de muncă neremunerată

în folosul comunității.

Apărătorul Cașu Alexandru în interesele inculpatului Vulpe Andrei, a indicat că, acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite, promite că se va corecta și că nu va mai comite alte infracțiuni, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, respectiv, sunt mai multe circumstanțe atenuante în privința acestuia și solicită să fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul solicitat de procuror.

Inculpatul Vulpe Andrei a comunicat că se căiește de cele săvârșite și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă cu muncă neremunerată în folosul comunității, pe care dă asigurări că o va executa.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

**C O N S T A T Ă:**

1. Vulpe Andrei, la data de 10.07.2024, aproximativ la ora 00:48, în satul Grigorievca, r-nul Căușeni, ignorând cerințele pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia, conducătorului de vehicul î-i este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, nedeținând permis de conducere, a condus mijlocul de transport de model „Volkswagen”, cu n/î *****, iar în urma efectuării testării privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, s-a stabilit precum că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de ultimul, a constituit 0,60 mg/1, care conform prevederilor art.$134^{12}$ alin.(3) Cod penal, este calificată ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
2. Astfel prin acțiunile sale intenționate, Vulpe Andrei ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.$264^{1}$ alin.(4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.
3. În ședința preliminară, inculpatul Vulpe Andrei, fiind asistat de apărătorul Cașu Alexandru, a înaintat instanței o cerere prin care și-a recunoscut integral și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrare de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.$364^{1}$ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
4. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că, fapta incriminată există și constituie o infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea normelor procedurale și fără lezarea drepturilor și

libertăților fundamentale ale inculpatului.

5. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute de lege, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

6. În acest sens, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art.6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art.6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale (a se vedea cauza Hermi împotriva Italiei (MC),§74; cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §87), iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

7. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 18.09.2024, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.

8. Inculpatul Vulpe Andrei, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

9. Astfel, inculpatul a declarat că, prin luna iulie 2024, a mers în câmp pentru a aduce niște baloți de paie, tot acolo a servit băuturi alcoolice. După care a urcat la volanul mașinii pentru a duce acasă băieții care l-au ajutat. Pe drum l-a oprit poliția, care i-au solicitat actele la control, el declarând că nu are acte, după care l-au întrebat dacă a servit băuturi alcoolice, iar dânsul a recunoscut că da. El a fost de acord să treacă testul la alcoolemie, iar rezultatul testului a arătat 0,30 mg/l. Menționează că a fost de acord cu rezultatul testului. A mai susținut că nu va putea achita amenda în cazul în care i se va aplica, întrucât are la întreținere doi copii minori, soția fiind gravidă cu al treilea.

10. Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut faptele incriminate, vinovăția acestuia se mai confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de către inculpat, și anume:

- declarațiile martorului Dănăilă Nicolae, care a comunicat că, la 09.07.2024, fiind implicat în serviciul în calitate de subofițer superior a SPC a DPC a INSP pe teritoriul r-nul Căușeni, împreună cu Sergheev Anton cu automobilul de serviciu Skoda Rapid cu n/î MAI 9779. La 10.07.2024, aproximativ orele 00:26, pentru mers neuniform în localitatea

*****, r-nul Căușeni, a fost stopat mijlocul de transport Volkswagen Passat cu n/î *****, la volanul căruia s-a dovedit a fi Vulpe Andrei *****. În timpul discuției din cavitatea bucală a lui Vulpe Andrei se simțea miros puternic de alcool și fiind întrebat dacă a servit băuturi alcoolice ultimul a recunoscut că a servit. La fața locului, fiind de acord, Vulpe Andrei a fost supus testării alcooscopice cu aparatul Drager, în rezultatul căreia s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituia 0,60 mg/l, ultimul a fost de acord cu rezultatul testului, iar de prelevarea probelor de sânge ultimul s-a refuzat. Din discuție cu Vulpe Andrei, ultimul le-a comunicat că nu este deținător a permisului de conducere, automobilul a fost ridicat și dus la parcarea specială din or. Căușeni, iar ultimului i-a fost permis să plece acasă /f.d.23/;

- declarațiile martorului Sergheev Anton, care a făcut declarații similare cu ale colegului Dănăilă Nicolae /f.d.22/;
- Tichetului Drager 6820, testul nr.1585 de constatare a faptului de consumare a alcoolului, efectuat în privința Vulpe Andrei, care în aerul expirat, la 10.07.2024, avea concentrația vaporilor de alcool în aer de 0,60 mg/l. Tichetului Drager a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 23.07.2024 /f.d.16, 18/;
- procesul-verbal de examinare a tichetului Drager din 23.07.2024, prin care s-a stabilit că tichetul nr.6820, din 10.07.2024, ora 00:48, persoana testată Vulpe Andrei, testat de către agentul constatator Dănăilă Nicolae, cu rezultatul testului de 0,60 mg/l /f.d.17/;
- informația prezentată de Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto Căușeni din cadrul Agenției Servicii Publice cu nr.03/81-18-216 din 24.07.2024, prin care se confirmă faptul că inculpatul Vulpe Andrei nu deține permis de conducere /f.d.33/.

11. Prin urmare, instanța atestă că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Vulpe Andrei a comis fapta de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

12. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

13. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

14. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

15. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

16. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

17. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

18. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

19. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

20. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

21. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod

penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

22. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracțiunii specificate îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

23. În acest context, potrivit pct.14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 (Anexa nr.1), conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.

24. În speță, instanța a stabilit că Vulpe Andrei a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că acesta a urcat la volanul mijlocului de transport, la data de 10.07.2024, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

25. Latura obiectivă a infracțiunii specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

26. Instanța reiterează că în această cauză latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.$264^1$ alin.(4) Cod penal, a fost realizată prin conducerea în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat a mijlocului de transport de model „Volkswagen”, cu n/î *****, care este mijloc de transport în sensul prevederilor art.132 Cod penal.

27. Pentru a stabili dacă Vulpe Andrei se afla în stare de ebrietate cu grad avansat la 10.07.2024, instanța face trimitere la prevederile art.$134^{12}$ alin.(1) și alin.(3) Cod penal, care explică noțiunea respectivă.

28. Așadar, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare. Persoana care se află în starea în care concentrația de alcool în sânge este mai mare de 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este mai mare de 0,3 mg/l se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

29. În cazul de față, potrivit probelor administrate de procuror și recunoscute de către inculpatul Vulpe Andrei (rezultatul procesului-verbal de testare alcoolscopică din 10.07.2024), la data de 10.07.2024, acesta avea o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,60 mg/l, ceea ce corespunde stării alcoolice cu grad avansat potrivit prevederilor pre citate.

30. Finalizând analiza laturii obiective a infracțiunii examinate vom menționa că această infracțiune este una formală și se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate

alcoolică cu grad avansat, indiferent de producerea unor consecințe materiale.
31. Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.
32. În cazul de față Vulpe Andrei a recunoscut că și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoștea despre faptul că încalcă legea penală și a dorit să conducă mijlocul de transport aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
33. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport și care nu deține permis de conducere.
34. În această speță, Vulpe Andrei întrunește condițiile subiectului infracțiunii în sensul art.21 alin.(1) Cod penal, acesta fiind persoană responsabilă în sensul art.22 Cod penal, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înțeles caracterul prejudiciabil al faptei comise și avea capacitate deplină de a-și manifesta voința și a-și dirija acțiunile.
35. Instanța menționează că la materialele cauzei a fost anexată informația prezentată de Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto Căușeni din cadrul Agenției Servicii Publice cu nr.03/81-18-216 din 24.07.2024, prin care se confirmă faptul că inculpatul Vulpe Andrei nu deține permis de conducere /f.d.33/.
36. În consecință, în speța dedusă judecății, în cadrul ședinței de judecată instanța a stabilit vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar drept rezultat, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.
37. Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului Vulpe Andrei pe deplin dovedită și acțiunile lui se încadrează în baza art.$264^1$ alin.(4) Cod penal, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.
38. Reieșind din faptul că, inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.$80^1$ Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului

cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

39. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.

40. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

41. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

42. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

43. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

44. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

45. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

46. La caz, instanța de judecată reține că, prin Legea nr.136 din 06.06.2024 pentru

modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) intrată în vigoare la data de 07.09.2024, s-au adus modificări asupra art.264[1] Cod penal, iar prin interpretarea sistemică a acestor modificări, se conchide că pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal a fost înăsprită prin legea enunțată.

47. Or, conform modificărilor operate, comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) (corespondentul alineatului (4) conform legii vechi) Cod penal se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

48. Totodată, componența de infracțiune prevăzută de art.264[1] Cod penal face parte din excepțiile de la art.80[1] alin.(2) Cod penal, potrivit căreia, în cazul recunoașterii vinei, persoana beneficiază de o reducere doar a limitei maxime a pedepsei prevăzute de Partea specială a Codului penal, în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

49. Așadar, instanța reliefează că, legea penală mai favorabilă se va examina în raport cu toate instituțiile incidente, inclusiv cu cele care privesc reducerea pedepsei, cauzele care înlătură răspunderea penală sau consecințele acesteia, pe motiv că modificările aduse legii penale nu pot crea o situație mai grea persoanei față de care unele instituții penale își produc efecte juridice.

50. Astfel, la aplicarea legii penale vechi, instanța a ținut cont de prevederile art.8 Cod penal, potrivit cărora, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

51. Or, excepție de la această regulă o reprezintă doar situația în care legea penală nouă ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea, circumstanță care nu se atestă în această speță, întrucât legea penală nouă a înăsprit atât caracterul infracțional al faptei (de la infracțiune ușoară la infracțiune mai puțin gravă), cât și pedeapsa penală (fiind mărit termenul pedepsei cu închisoare, dar și prevederile ce țin de reducerea pedepsei în cazul recunoașterii vinovăției), astfel încât, aplicarea acesteia nu va ameliora situația inculpatului, dar dimpotrivă, o va înrăutăți.

52. Respectiv, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(4) Cod penal (în redacția legii penale la data comiterii faptei), se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

53. Prin urmare, aplicând prevederile art.80[1] alin.(1) Cod penal (în redacția legii penale la data comiterii faptei), prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal, cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 9 luni.

54. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art.16 alin.(2) Cod penal, ca infracțiune ușoară, de forma vinovăției comiterii acesteia prin intenție, dar și de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art.80[1] alin.(1) Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

55. În speță, reieșind din materialele cauzei se reține că, inculpatul Vulpe Andrei este în vârstă de 37 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, are persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, fără antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află.

56. În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, de către instanța de judecată au fost reținute drept circumstanțe atenuate în privința inculpatului – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, precum și aflarea la întreținerea inculpatului a doi copii minori.

57. Totodată, instanța nu poate recunoaște în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, întrucât, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției conform art.504 Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

58. Pe de altă parte, circumstanțe agravante din lista exhaustivă prevăzută de art.77 Cod penal, instanța nu a identificat în sarcina inculpatului.

59. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul, trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

60. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

61. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantum de 170 de ore.

62. Mai mult ca atât, în ședința de judecată inculpatul a fost de acord să-i fie aplicată o asemenea pedeapsă principală și a dat asigurări că o va executa.
63. Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.
64. Într-un alt context, în corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
65. La rândul său, potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
66. Totodată, instanța relevă că, conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
67. Instanța constată că, potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.
68. Reieșind din conținutul art.178 alin.(2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.
69. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Vulpe Andrei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.
70. Conform art.157 alin.(2) Cod de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.
71. În speță, instanța de judecată consideră necesar, în conformitate cu prevederile art.157 alin.(2) Cod de procedură penală, ca mijlocul material de probă: tichetul Drager 6820 din 10.07.2024, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la dosar prin ordonanța din 23.07.2024 (f.d.16, 18), să fie păstrat la dosar pe toată perioada de păstrare a lui.
72. În conformitate cu prevederile art.art.157, 340, 364[1], 384-389, 392-395, 397 și 437 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

**HOTĂRĂȘTE:**

***Vulpe Andrei*** *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.264[1] alin.(4) Cod penal (în redacția legii penale la data comiterii faptei), se condamnă în baza acestei Legi și, cu aplicarea art.80[1] alin.(1) Cod penal (în redacția legii penale la data comiterii faptei), i se stabilește o pedeapsă sub formă de 170 (una sută șaptezeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică inculpatului că, în termen de 5 (cinci) zile după definitivarea sentinței urmează a se prezenta la organul de probațiune din raza de domiciliu a acestuia în vederea executării pedepsei stabilite.

Se atenționează inculpatul că, în conformitate cu prevederile art.67 alin.(3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Controlul asupra comportării și executării de către Vulpe Andrei a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului inculpatului.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința inculpatului ***Vulpe Andrei*** *****, născut la *****, se aplică măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, apoi măsura se va revoca de drept.

Mijlocul material de probă – tichetul Drager 6820 din 10.07.2024, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la dosar prin ordonanța din 23.07.2024 (f.d.16, 18), să fie păstrat la dosar pe toată perioada de păstrare a lui.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

**Președintele ședinței**
**Judecător** **NEGRU Nicolae**